

Besluit

Ons kenmerk : ACM/UIT/525970
Zaaknummer : ACM/19/035839

Beschikking tot vaststelling van de maximale distributietarieven van drinkwater per 1 januari 2020 voor:

St. Eustatius Utility Company N.V.

Vaststelling door de Autoriteit Consument en Markt van de maximale distributietarieven van drinkwater zoals bedoeld in artikel 3.9, vierde lid, en artikel 3.14, eerste en tweede lid, van de Wet elektriciteit en drinkwater BES.

Inhoudsopgave

1	Inleiding en leeswijzer	3
2	Context van dit besluit	4
3	Samenhang met andere besluiten	6
3.1	Van methodebesluit tot productieprijs- en distributietarievenbeschikking	6
3.2	De distributietarievenbeschikking	8
3.2.1	Het aansluittarief	8
3.2.2	Het vaste gebruikstarief	8
3.2.3	Het variabele gebruikstarief	9
3.2.4	Wegtransporttarief	9
3.3	Het proces tot de nieuwe distributietarieven	10
4	Rechtsbescherming	11
4.1	Wat betekent dit?	11
4.2	Rechtstreeks in beroep bij de rechter...	12
4.3	...of eerst in bezwaar bij de ACM	12
5	Vaststelling van de distributietarieven	13
5.1	Vaststellen van de vaste en variabele kosten per activiteit	13
5.1.1	De kapitaalkosten	14
5.1.2	De operationele kosten	15
5.1.3	Splitsing vaste en variabele kosten	17
5.1.4	Ontwikkelingen 2020	19
5.2	Vaststelling van de toegestane inkomsten	20
5.2.1	Volumecorrectie	21
5.2.2	Profit sharing	21
5.3	Vaststelling van de maximale distributietarieven	21
5.3.1	Het aansluittarief	22
5.3.2	Het vaste gebruikstarief	22
5.3.3	Het variabele gebruikstarief	22
5.3.3	Het heraansluittarief	23
5.3.5	Wegtransporttarief	23
5.4	Vaststellen van verschillen achteraf	23
6	Dictum	24
	Bijlage 1: Overzicht bedragen	26
	Bijlage 2: Overzicht tarieven	27
	Bijlage 3: Berekening tarieven 2020	28
	Bijlage 4: Berekening profit sharing correctie	29

1 Inleiding en leeswijzer

1. Met deze distributietarievenbeschikking geeft de Autoriteit Consument en Markt (hierna: de ACM) uitvoering aan artikel 3.9, vierde lid en artikel 3.14, eerste lid, van de Wet elektriciteit en drinkwater BES.¹ Volgens die bepalingen moet de ACM, een heraansluittarief vaststellen en, op voorstel van een distributeur, de distributietarieven vaststellen die deze distributeur ten hoogste zal berekenen aan de afnemers voor de distributie van drinkwater (hierna gezamenlijk ook: de distributietarieven).
2. St. Eustatius Utility Company N.V. (hierna: STUCO) is distributeur van drinkwater op Sint Eustatius.
3. In deze beschikking stelt de ACM de distributietarieven vast die STUCO vanaf 1 januari 2020 ten hoogste voor de distributie van drinkwater zal hanteren. Daar waar de ACM in deze beschikking de formulering maximale tarieven of maximumtarief hanteert, bedoelt de ACM de tarieven of het tarief dat STUCO ten hoogste mag hanteren.
4. Het gaat, bij de distributie van drinkwater, om vijf soorten tarieven:
 - a. het aansluittarief;
 - b. het vaste gebruikstarief;
 - c. het variabele gebruikstarief;
 - d. het heraansluittarief;
 - e. het wegtransporttarief.
5. Deze beschikking bestaat uit een aantal hoofdstukken. Hoofdstuk 2 geeft de context van deze beschikking. Hoofdstuk 3 bevat de samenhang met andere besluiten en beschikkingen. Hoofdstuk 4 is gewijd aan de rechtsbescherming. In hoofdstuk 5 zijn achtereenvolgens de kosten, de inkomsten, de toepassing van correcties en de uiteindelijke maximale distributietarieven van STUCO vastgesteld. Ook is in dit hoofdstuk opgenomen hoe de ACM zal omgaan met eventuele verschillen tussen toegestane inkomsten en uiteindelijk gerealiseerde kosten. Deze beschikking bevat daarnaast vier bijlagen, te weten een overzicht van de belangrijkste berekende bedragen (Bijlage 1), de vastgestelde tarieven (Bijlage 2), het Excelbestand 'Berekening tarieven STUCO 2020' (Bijlage 3) en het Excelbestand 'Berekening profit sharing correctie STUCO 2020' (Bijlage 4). Bijlage 3 en 4 worden uitsluitend gepubliceerd op de website van de ACM (www.acm.nl) en vormen een integraal onderdeel van de beschikking.
6. Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 2020.

¹ Wet van 23 maart 2016, houdende regels met betrekking tot de productie en de distributie van elektriciteit en drinkwater op Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Wet elektriciteit en drinkwater BES), *Stb.* 2016, 142.

2 Context van dit besluit

7. De Wet elektriciteit en drinkwater BES heeft als doel te voorzien in een betrouwbare, duurzame en betaalbare elektriciteits- en drinkwatervoorziening op Bonaire, Sint Eustatius en Saba.² Een middel om dit te bereiken is tariefregulering.
8. Op basis van artikel 2.5, artikel 3.9, vierde lid en artikel 3.14 van de Wet elektriciteit en drinkwater BES heeft de ACM onder andere tot taak om een maximale productieprijs voor elektriciteit en voor drinkwater vast te stellen en om maximale distributietarieven voor elektriciteit en voor drinkwater vast te stellen. De productieprijs brengt de producent bij de distributeur in rekening. De distributietarieven brengt de distributeur bij de afnemer (consumenten en zakelijke afnemers) in rekening.
9. De wetgever heeft drie doelstellingen met de aan de ACM bij wet opgedragen tariefregulering. Het eerste doel is consumentenbescherming. Omdat afnemers in Caribisch Nederland niet kunnen onderhandelen over de prijs van elektriciteit of van drinkwater én omdat zij evenmin vrij zijn in de keuze van het bedrijf waar zij hun elektriciteit of drinkwater kunnen kopen, worden de maximum tarieven van die voorzieningen door de ACM vastgesteld.
10. Het tweede doel van de tariefregulering is investeerdersbescherming. Een stabiel en voorspelbaar reguleringsklimaat stelt de onderneming in staat om de noodzakelijke investeringen in de infrastructuur en productiecapaciteit te verrichten.
11. Het derde en laatste doel is productieve efficiëntie van de onderneming. Hierdoor kunnen diensten van voldoende kwaliteit tegen de laagst mogelijke kosten worden geleverd.
12. De wetgever hanteert kostenoriëntatie als uitgangspunt bij de tariefregulering die de ACM tot taak heeft uit te voeren. Dat betekent dat tarieven voor elektriciteit en voor drinkwater uitsluitend gebaseerd zijn op de kosten die het bedrijf maakt ten behoeve van die voorzieningen.
13. Een producent en een distributeur van elektriciteit en van drinkwater heeft er belang bij dat zij de efficiënte kosten (inclusief een redelijk rendement) die zij maken om te voldoen aan de wettelijke taken, kunnen terugverdienen. Het ontbreken van concurrentie zou ertoe kunnen leiden dat een producent en een distributeur onvoldoende doelmatig werken en daardoor te hoge tarieven in rekening brengen. Afnemers zouden in dergelijke gevallen worden benadeeld. Afnemers zijn daarom gebaat bij bevordering van de doelmatigheid van de bedrijfsvoering.
14. De wetgever heeft de ACM daarom belast met de taak om een reguleringssystematiek vast te stellen waarmee zowel de producent als de distributeur een prikkel krijgt om net zo doelmatig te handelen als bedrijven die wel concurrentie ondervinden en om kwaliteit te borgen.
15. Omdat STUCO een monopoliepositie heeft op Sint Eustatius, stelt de ACM met deze beschikking de distributietarieven vast die STUCO voor kalenderjaar 2020 ten hoogste bij de afnemers van drinkwater zal hanteren. STUCO kan besluiten om lagere tarieven bij afnemers in rekening te brengen, met uitzondering van het heraansluittarief als bedoeld in artikel 3.9, vierde lid, van de wet. Dat betreft namelijk een forfaitair tarief.
16. De reguleringssystematiek is erop gericht te voorkomen dat STUCO onredelijk hoge distributietarieven in rekening brengt bij afnemers van drinkwater.

² *Kamerstukken II*, 2014-15, 34089, 3, p. 1.

17. Daarnaast is het van belang dat STUCO de efficiënte kosten die zij maakt voor het distribueren van drinkwater kan terugverdienen. Als STUCO de efficiënte kosten (inclusief een redelijk rendement) vergoed krijgt, komen de noodzakelijke investeringen in kwaliteit, en daarmee de leveringszekerheid van drinkwater, niet in gevaar.

3 Samenhang met andere besluiten

18. Jaarlijks stelt de ACM in afzonderlijke beschikkingen de maximum productieprij vast die een producent van elektriciteit en van drinkwater in rekening mag brengen bij een distributeur van elektriciteit en van drinkwater. De ACM stelt ook de maximum distributietarieven vast die een distributeur bij een afnemer (consumenten en bedrijven) in rekening mag brengen. Maximale prijzen en maximale tarieven betekenen dat de prijzen en tarieven die een producent of distributeur in rekening brengt, niet hoger morgen zijn dan de prijzen en tarieven die de ACM vaststelt.
19. De ACM beschrijft in dit hoofdstuk hoe de distributietarieven voor het kalenderjaar 2020 samenhangen met het methodebesluit waarin de reguleringsystematiek is vastgesteld.

3.1 Van methodebesluit tot productieprij- en distributietarievenbeschikking

20. De bevoegdheid van de ACM om een productieprijbeschikking en distributietarievenbeschikking vast te stellen, vloeit voort uit artikel 2.5, eerste lid, en artikel 3.14, eerste lid, van de Wet elektriciteit en drinkwater BES
21. Om een productieprij en een distributietarief vast te stellen moet de ACM een methode hanteren die beschrijft op welke manier de kosten van een bedrijf leiden tot een tarief voor de consument. De wettelijke grondslag van die methode volgt uit artikel 2.5, vierde lid, en artikel 3.14, vijfde lid van de Wet elektriciteit en drinkwater BES:

“Artikel 2.5

1. De Autoriteit Consument en Markt stelt op 1 januari van ieder jaar, op voorstel van een producent, de productieprij vast die deze producent ten hoogste zal berekenen aan een distributeur voor de geproduceerde elektriciteit of voor het geproduceerde drinkwater.
2. De productieprij voor elektriciteit of drinkwater is gebaseerd op de werkelijke kosten van de productie met inachtneming van een redelijk rendement en omvat de operationele- en onderhoudslasten, de energiekosten en de kapitaalslasten.
3. In afwijking van het eerste lid kunnen de energiekosten als maandelijks te variëren onderdeel van de productieprij worden vastgesteld.
4. De Autoriteit Consument en Markt hanteert voor de vaststelling van de productieprij een methode ter bevordering van een doelmatige bedrijfsvoering.
5. (...)
6. (...)
7. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld met betrekking tot de procedure en de elementen en de wijze van berekening van de productieprij, bedoeld in dit artikel.

Artikel 3.14

1. De Autoriteit Consument en Markt stelt, op voorstel van een distributeur, de tarieven vast die de distributeur ten hoogste zal berekenen aan de afnemers voor de distributie van elektriciteit of drinkwater.
2. Er worden vier tarieven onderscheiden:
 - a. aansluittarief;
 - b. vast gebruikstarief;
 - c. variabel gebruikstarief;
 - d. wegtransporttarief voor drinkwater.
3. De tarieven kunnen verschillen voor verschillende categorieën afnemers.

4. *De tarieven zijn niet-discriminerend, transparant en gebaseerd op de werkelijke kosten met inachtneming van een redelijk rendement en met inachtneming van de subsidie, bedoeld in artikel 5.1.*
 5. *De Autoriteit Consument en Markt hanteert voor de vaststelling van de tarieven een methode ter bevordering van een doelmatige bedrijfsvoering.*
 6. *De tarieven treden in werking op een door de Autoriteit Consument en Markt te bepalen datum en gelden tot 1 januari van het jaar volgend op de datum van inwerkingtreding van het besluit tot vaststelling van de tarieven met uitzondering van het variabel gebruikstarief dat op 1 januari en 1 juli van ieder kalenderjaar kan worden vastgesteld.*
 7. *Indien op 1 januari de tarieven voor dat jaar nog niet zijn vastgesteld, gelden de laatst vastgestelde tarieven tot de datum van inwerkingtreding van het besluit tot vaststelling van de tarieven voor het volgende jaar.*
 8. *Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld met betrekking tot de procedure en de elementen en de wijze van berekening van de tarieven, bedoeld in dit artikel.”*
22. De regeling waarnaar in bovenstaande artikelen wordt verwezen, is de Ministeriële regeling elektriciteit en drinkwater BES.³ In artikel 2.1 van die regeling zijn nadere eisen gesteld aan het hiervoor bedoelde methodebesluit:
- “Artikel 2.1*
1. *De Autoriteit Consument en Markt stelt na overleg met belanghebbenden voor een periode van drie tot tien jaar een in de artikelen 2.5, vierde lid, en 3.14, vijfde lid, van de wet bedoelde methode vast.*
 2. *De methode beschrijft op welke wijze de productieprijzen en de tarieven worden vastgesteld, zodanig dat die methode de producent en distributeur prikkelt tot een doelmatige bedrijfsvoering, voorziet in een rendement dat in het economische verkeer gebruikelijk is en een betrouwbare, betaalbare en duurzame energie- en drinkwatervoorziening dient.*
 3. *In de methode wordt ten minste de wijze van vaststelling van de verwachte efficiënte kosten bepaald en daartoe de wijze van vaststelling van het rendement dat in het economische verkeer gebruikelijk is.*
 4. *In de methode wordt vastgelegd op welke wijze de energiekosten als onderdeel van de productieprijzen worden vastgesteld.*
 5. *Een producent of distributeur dient drie maanden voor de beoogde ingangsdatum van een wijziging van de productieprijzen of de tarieven een voorstel daartoe in bij de Autoriteit Consument en Markt.”*
23. Na overleg met belanghebbenden, die bestaan uit de verschillende producenten, distributeurs en afnemersorganisaties in Caribisch Nederland, heeft de ACM op 25 september 2019 de “Methode tot vaststelling van tarieven voor productie en distributie van elektriciteit en drinkwater in Caribisch Nederland 2020-2025” (hierna: de methode) vastgesteld. Op 25 september 2019 heeft de ACM, eveneens na overleg met belanghebbenden, de methode vastgesteld voor de zogeheten Weighted Average Cost of Capital (hierna: de WACC-methode), het toegestane redelijk rendement voor de betrokken bedrijven. De WACC-methode is een bijlage bij de eerdergenoemde methode, en maakt daar integraal onderdeel van uit. Beide methoden heeft de ACM op haar website gepubliceerd.
24. De hiervoor genoemde methode geldt voor een periode van zes kalenderjaren, te weten van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2025.

³ Regeling van de Minister van Economische Zaken van 10 juni 2016, nr. WJZ/15003661, houdende regels met betrekking tot de productie en de distributie van elektriciteit en drinkwater op Bonaire, Sint Eustatius en Saba. *Stcrt.* 2016, nr. 33268.

25. De Wet elektriciteit en drinkwater BES en de Ministeriële regeling vormen de grondslag van de methode. De methode is vervolgens de grondslag van de productieprijsbeschikking en de distributiebeschikking.

3.2 De distributietarievenbeschikking

26. De ACM moet op grond van artikel 3.9 en artikel 3.14 van de Wet elektriciteit en drinkwater BES vier distributietarieven en één her aansluittarief vaststellen.

3.2.1 Het aansluittarief

27. In artikel 3.15 van de Wet elektriciteit en drinkwater BES staat wat de maximale aansluittarief is en hoe de ACM dat moet vaststellen:

“Artikel 3.15

- 1. Het aansluittarief verdisconteert de kosten die verband houden met de taak, bedoeld in artikel 3.5, eerste lid, aanhef en onderdeel c.*
- 2. Het aansluittarief wordt eenmalig in rekening gebracht bij een ieder die door een distributeur wordt aangesloten op een net.*
- 3. De hoogte van het aansluittarief is afhankelijk van de grootte van de aansluitcapaciteit en indien de lengte van de verbinding groter is dan 25 meter, van de lengte van de verbinding, en wordt uitgedrukt in een vast bedrag in USD.*
- 4. Indien op een aansluiting van een afnemer die een lengte heeft van meer dan 25 meter een nieuwe aansluiting wordt aangelegd voor een andere afnemer, dan wordt de afnemer die betaald heeft voor de bestaande aansluiting daarvoor deels gecompenseerd door een distributeur.”*

28. Het aansluittarief is een eenmalige vergoeding die een afnemer betaalt aan de distributeur voor een nieuwe aansluiting op het elektriciteits- of drinkwaternetwerk. Deze vergoeding dekt de kosten die de distributeur voor die aansluiting maakt. Uit artikel 3.15, derde lid, van de Wet elektriciteit en drinkwater BES vloeit voort dat de ACM ook een zo te noemen meerlengtetarief moet vaststellen, te weten voor aansluitingen die zijn gelegen op een afstand van meer dan 25 meter van het netwerk.

3.2.2 Het vaste gebruikstarief

29. Artikel 3.16 van de Wet elektriciteit en drinkwater BES beschrijft wat het vaste gebruikstarief is en hoe de ACM dat moet vaststellen:

“Artikel 3.16

- 1. Het vaste gebruikstarief verdisconteert de kosten die verband houden met de taken, bedoeld in artikel 3.5, eerste lid, aanhef en onderdelen a, b, d en e.*
- 2. Het vaste gebruikstarief wordt in rekening gebracht bij iedere afnemer die elektriciteit of drinkwater ontvangt op een aansluiting en bij ieder afnemer die elektriciteit invoedt op het net.*
- 3. De hoogte van het vaste gebruikstarief is afhankelijk van de grootte van de aansluitcapaciteit, wordt berekend per aansluiting en wordt uitgedrukt in een vast bedrag in USD.*
- 4. Voor bepaalde categorieën afnemers kan een lager vast gebruikstarief worden vastgesteld. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat voor afnemers met een lage aansluitcapaciteit een korting wordt gegeven op het vaste gebruikstarief, waarbij in de regeling het kortingspercentage wordt vastgesteld.*
- 5. Kosten die verband houden met moedwillige vernielingen door een afnemer worden individueel bij die afnemer in rekening gebracht.”*

30. Het vast gebruikstarief is een vast bedrag dat een afnemer periodiek (te weten maandelijks) betaalt aan de distributeur. Dit bedrag dekt de kosten die de distributeur maakt voor het transporteren en leveren van elektriciteit of drinkwater (ook wel distributie- of netwerkkosten).
31. De hoogte van het vaste gebruikstarief kan verschillen voor verschillende aansluitcapaciteiten. Afnemers met een kleine aansluitcapaciteit betalen een lager vast gebruikstarief dan afnemers met een grote aansluitcapaciteit. Dit heeft te maken met de kosten die de distributeur moet maken. Hoe groter de aansluiting, hoe hoger de distributie/netwerkkosten.

3.2.3 Het variabele gebruikstarief

32. In artikel 3.17 van de Wet elektriciteit en drinkwater BES staat wat het variabele gebruikstarief is en hoe dat moet worden vastgesteld:

“Artikel 3.17

- 1. Het variabele gebruikstarief verdisconteert de productieprij, bedoeld in artikel 2.5, eerste lid, en de kosten die verband houden met de taken en verplichtingen van een distributeur, met uitzondering van kosten die verband houden met de taken waarvoor een aansluittarief, vast gebruikstarief of een wegtransporttarief zijn vastgesteld.*
- 2. Het variabele gebruikstarief wordt uitgedrukt in een bedrag per kWh of per kubieke meter drinkwater en wordt in rekening gebracht bij iedere afnemer die elektriciteit of drinkwater ontvangt.*
- 3. In afwijking van het eerste lid en artikel 3.16, tweede en derde lid, kan, indien er sprake is van een systeem waarbij vooraf voor een bepaalde hoeveelheid elektriciteit of drinkwater wordt betaald, door een distributeur bij een afnemer uitsluitend een door de Autoriteit Consument en Markt vast te stellen bijzonder variabel gebruikstarief in rekening worden gebracht. In dit bijzondere variabel gebruikstarief wordt het vaste gebruikstarief, bedoeld in 3.16, eerste lid, verdisconteerd waarbij wordt uitgegaan van een bij ministeriële regeling vast te stellen jaarverbruik van elektriciteit of drinkwater.”*

33. Het variabele gebruikstarief is het bedrag dat afnemers betalen aan de distributeur per afgenomen per kubieke meter drinkwater. Het variabele gebruikstarief dekt de kosten van de productie van drinkwater en het deel van de distributie-/netwerkkosten die niet al in het vaste gebruikstarief is verdisconteerd.

3.2.4 Wegtransporttarief

34. In artikel 3.18 van de Wet elektriciteit en drinkwater BES staat wat het wegtransporttarief is en hoe de ACM dat moet vaststellen.

“Artikel 3.18

- 1. Het wegtransporttarief voor drinkwater verdisconteert de kosten die verband houden met de taak, bedoeld in artikel 3.6, en wordt verhoogd met de productieprij, bedoeld in artikel 2.5, tweede lid.*
- 2. Het wegtransporttarief voor drinkwater wordt in rekening gebracht bij iedere afnemer die drinkwater ontvangt via een transportmiddel als bedoeld in artikel 3.6.*
- 3. Het wegtransporttarief wordt uitgedrukt in een bedrag in USD per kubieke meter drinkwater.”*

35. Het wegtransporttarief is het bedrag dat afnemers per kubieke meter drinkwater betalen voor de distributie van drinkwater per drinkwatertruck. In deze vaste kubieke meterprijs van drinkwater-per-truck zijn de kosten verwerkt die de distributeur maakt om drinkwater-per-truck te leveren.

3.2.5 Heraansluittarief (forfaitair bedrag voor heraansluiten)

36. Op grond van artikel 3.9, vierde lid, van de Wet elektriciteit en drinkwater BES moet de ACM een heraansluittarief vaststellen. Dat is een vast bedrag dat een distributeur bij een afnemer in rekening moet brengen om die afnemer, na een eerdere afsluiting, weer aan te sluiten op het elektriciteits- of drinkwaternetwerk:

“Artikel 3.9

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. Een distributeur brengt een door de Autoriteit Consument en Markt vast te stellen forfaitair bedrag in rekening bij een afnemer voor het heraansluiten van die afnemer indien de afsluiting te wijten is aan een verzuim van de afnemer.

5. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld over het beëindigen van de distributie van elektriciteit of drinkwater, de heraansluiting en de hoogte van het forfaitaire bedrag en over preventieve maatregelen om beëindiging zoveel mogelijk te voorkomen.”

37. Artikel 3.2 van de Regeling elektriciteit en drinkwater BES bepaalt het volgende over de vaststelling van het vaste (forfaitaire) bedrag:

“Artikel 3.2

Het door de Autoriteit Consument en Markt vast te stellen forfaitaire bedrag, bedoeld in artikel 3.9, vierde lid, van de wet bij heraansluiting is niet hoger dan de doelmatige kosten die een distributeur maakt voor de heraansluiting.”

3.3 Het proces tot de nieuwe distributietarieven

38. Op grond van artikel 2.1, vijfde lid, van de Ministeriële regeling elektriciteit en drinkwater BES, moet een distributeur drie maanden voor de beoogde ingangsdatum van de wijziging van de distributietarieven, een daartoe strekkend voorstel indienen bij de ACM.
39. In de periode vanaf juli tot en met november 2019 is het in de Ministeriële regeling genoemde distributietariefvoorstel van STUCO tot stand gekomen.

4 Rechtsbescherming

40. In dit hoofdstuk beschrijft de ACM welke juridische mogelijkheden belanghebbenden hebben om de productieprijbsbeschikking of de distributietarievenbeschikking aan te vechten. Daarvoor beschrijft de ACM welke wetten en welk procesrecht van toepassing zijn.
41. Artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Invoeringswet lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba bepaalt dat de Algemene wet bestuursrecht, met uitzondering van hoofdstuk 9, niet van toepassing is op besluiten en handelingen van bestuursorganen die hun zetel hebben in het Europese deel van Nederland, ter uitvoering van een wettelijke regeling die uitsluitend in de openbare lichamen van toepassing is.
42. Ingevolge artikel 3, tweede lid, van de Invoeringswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba is, in de gevallen bedoeld in het eerste lid, de Wet administratieve rechtspraak BES (War-BES) van toepassing voor zover sprake is van een beschikking in de zin van die wet.
43. Op grond van artikel 3, eerste lid, van de War-BES wordt onder een beschikking verstaan een schriftelijk besluit van een bestuursorgaan inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling die niet van algemene strekking is.
44. Ingevolge artikel 7, eerste lid, van de War-BES kunnen natuurlijke personen en rechtspersonen die door een beschikking rechtstreeks in hun belangen zijn getroffen daartegen beroep instellen bij het Gerecht van eerste aanleg van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna: het Gerecht).
45. Op grond van artikel 9, eerste lid, van de War-BES kan beroep worden ingesteld tegen een beschikking op de grond dat de beschikking in strijd is met een algemeen verbindend voorschrift of algemeen rechtsbeginsel.
46. Op grond van artikel 55 van de War-BES zijn natuurlijke personen en rechtspersonen, bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de War-BES, bevoegd eerst een bezwaarschrift bij de ACM in te dienen gericht tegen de beschikking en pas na de ACM op dat bezwaar heeft beslist, beroep in te stellen bij het Gerecht.

4.1 Wat betekent dit?

47. De ACM heeft haar zetel in Europees Nederland en heeft tot taak toe te zien op de naleving van de Wet elektriciteit en drinkwater BES. Deze wet is uitsluitend van toepassing in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Op de besluiten van de ACM ter uitvoering van die wet is daarom niet de Algemene wet bestuursrecht maar de War-BES van toepassing.
48. Natuurlijke personen en rechtspersonen (mensen en bedrijven) die door deze beschikking rechtstreeks in hun belangen zijn getroffen (belanghebbenden), kunnen tegen deze beschikking rechtstreeks in beroep gaan bij de rechter of eerst in bezwaar gaan bij de ACM.
49. Om belanghebbende te zijn, moet sprake zijn van een voldoende objectief, persoonlijk of individueel (dus te onderscheiden van het belang van anderen), eigen, rechtstreeks en actueel belang. De ACM toetst of daarvan sprake is als natuurlijke personen of rechtspersonen deze beschikking aanvechten.

4.2 Rechtstreeks in beroep bij de rechter...

50. Belanghebbenden kunnen rechtstreeks beroep instellen bij het Gerecht. Een gemotiveerd beroepschrift moet binnen zes weken na verzending of uitreiking van deze beschikking worden ingediend bij de griffie van het Gerecht.
51. Belanghebbenden die gevestigd zijn op Saba of op Sint Eustatius, moeten hun beroepschrift in tweevoud indienen bij de Griffie van het Gerecht op Sint Maarten. Het adres van die Griffie is: Frontstreet 58 (The Courthouse), Philipsburg, Sint Maarten.
52. Belanghebbenden die gevestigd zijn op Bonaire, moeten hun beroepschrift in tweevoud indienen bij de Griffie van het Gerecht op Bonaire. Het adres van die Griffie is: Plasa Reina Wilhelmina (Fort Oranje), Kralendijk, Bonaire.

4.3 ...of eerst in bezwaar bij de ACM

53. Belanghebbenden kunnen er ook voor kiezen eerst (nog) bezwaar in te dienen bij de ACM.
54. Een gemotiveerd bezwaarschrift kan worden ingediend bij de ACM uiterlijk binnen zes weken na verzending of uitreiking van deze beschikking. Belanghebbenden kunnen hun bezwaarschrift per email indienen bij de ACM. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan: procedurescn@acm.nl. De ACM zal een ontvangstbevestiging sturen. Als de indiener van het bezwaarschrift geen ontvangstbevestiging van de ACM ontvangt, dringt de ACM er op aan dat de indiener van het bezwaarschrift telefonisch contact opneemt met de ACM op: +31 (0)70 – 722 23 13
55. In het beroepschrift dan wel in het bezwaarschrift kunnen (ook) argumenten aangevoerd worden die zijn gericht tegen de door de ACM vastgestelde methode van 25 september 2019 en de daarvan deel uitmakende WACC-methode van 25 september 2019.

5 Vaststelling van de distributietarieven

56. Zoals in paragraaf 5.2 van de reguleringsmethode van 25 september 2019 is vastgesteld, hanteert de ACM een aantal stappen om de distributietarieven vast te stellen:
- Stap 1: Vaststellen van de vaste en variabele kosten per activiteit;
 - Stap 2: Vaststellen hoe de kosten tot inkomsten leiden;
 - Stap 3: Vaststellen op welke manier de inkomsten tot tarieven leiden;
 - Stap 4: Vaststellen op welke manier achteraf eventuele verschillen tussen kosten en inkomsten worden verrekend.
57. De ACM beschrijft in dit hoofdstuk de voorgaande vier stappen. In Bijlage 1 bij deze beschikking geeft de ACM een overzicht van bedragen die in dit hoofdstuk berekend worden. In Bijlage 2 zijn de vastgestelde tarieven weergegeven. In de rekenbestanden (Bijlage 3 en 4) zijn de berekeningen te zien die de ACM maakt om de maximale distributieprijzen te berekenen.
58. Voor de distributietarieven 2020 zal de ACM toepassing geven aan de in het methodebesluit genoemde methodiek van 'profit sharing'. Deze methodiek houdt in dat de ACM terugkijkend over het jaar 2018 bepaalt wat het verschil is tussen de geschatte kosten voor 2018 en de gerealiseerde kosten over dat jaar, na eventuele correcties. De uitwerking van deze methodiek komt in de volgende paragrafen aan de orde en is in een afzonderlijk rekenmodel uitgewerkt (zie Bijlage 4).

5.1 Vaststellen van de vaste en variabele kosten per activiteit

59. De kosten van een distributeur bestaan uit kapitaalkosten en uit operationele kosten, samen ook wel de regulatorische kosten genoemd. Kapitaalkosten worden gevormd door de afschrijvingen en een redelijk rendement (WACC) op het geïnvesteerd vermogen. Operationele kosten zijn kosten die een bedrijf maakt om de onderneming draaiende te houden, zoals personeelskosten. De ACM baseert zich voor het vaststellen van de kosten ten behoeve van de vaststelling van de distributietarieven in 2020 op de kosten in 2018, zoals vastgelegd in de jaarrekening, aangevuld met extra informatie over de operationele kosten en activa die de distributeur aan de ACM heeft gestuurd.
60. Om profit sharing te kunnen toepassen, hanteert de ACM de geschatte kostenbasis die is gemaakt ten behoeve van de vaststelling van de distributietarieven voor 2018. De ACM kan deze kostenbasis achteraf aanpassen indien blijkt dat deze is vastgesteld op basis van onjuiste of onvolledige gegevens.
61. Voor de toepassing van profit sharing is vervolgens de kostenrealisatie over 2018 vereist. Hiervoor hanteert de ACM de kosten 2018, zoals die uit de jaarrekening over 2018 volgen, in beginsel zonder correcties. De ACM kan op die manier de schatting voor 2018 vergelijken met de realisatie over 2018. Eventuele correcties door eerdere nacalculaties kunnen aanleiding zijn om de kostenrealisatie over 2018 aan te passen, ter voorkoming van een dubbele vergoeding dan wel dubbele restitutie.
62. Samengevat stelt de ACM voor de verschillende doelen van de tariefregulering verschillende kostenbases vast. Het gaat om drie kostenbases:
1. een kostenbasis voor de schatting van de kosten voor 2020;
 2. een kostenbasis voor de schatting van de kosten voor 2018;
 3. een kostenbasis voor de realisaties over 2018.

63. Deze drie kostenbases kunnen op onderdelen van elkaar verschillen. Hierna zal de ACM per onderdeel aangeven of dat het geval is en, zo ja, op welke manier.
64. Tot slot is van belang dat de ACM met ingang van de reguleringsperiode 2020-2025 tevens een onderverdeling van kosten maakt in een vast en een variabel deel. Het uitgangspunt daarbij is dat variabele kosten verondersteld worden (naar rato) toe of af te nemen met de ontwikkeling van het volume, terwijl vaste kosten niet beïnvloed worden door de ontwikkeling van het volume. ACM heeft in randnummer 82 t/m 86 van het methodebesluit beschreven hoe en waarom zij een verdeling maakt naar vaste en variabele kosten. In dit tarievenbesluit wordt daar verder invulling aan gegeven door te beschrijven welke verdeling is gemaakt en op basis waarvan (paragraaf 5.1.3) en hoe deze verdeling wordt toegepast bij het uitvoeren van de volumecorrectie over 2018 en het vaststellen van de toegestane inkomsten voor 2020 (paragraaf 5.2).

5.1.1 De kapitaalkosten

65. Om de kapitaalkosten voor 2020 te kunnen schatten, moet de ACM in de eerste plaats de regulatorische waarde van de bezittingen (de assets) vaststellen. Dit noemen we de *regulatory asset value* (hierna: RAV).
66. De RAV bestaat uit de vaste activa waarmee de distributeur drinkwater distribueert en die hij voor zijn bedrijfsvoering nodig heeft. De RAV wordt daarmee opgebouwd uit de waarde van de assets die direct of indirect aan de distributie van drinkwater kunnen worden toegewezen.
67. De afschrijvingen op de RAV en een redelijk rendement op de RAV vormen samen de kapitaalkosten. De ACM gaat hierbij in beginsel uit van de RAV zoals die is vastgesteld ten behoeve van de distributietarieven van 2019, aangevuld met investeringen die de distributeur in 2018 heeft geactiveerd. Hierdoor komt de ACM uit op een RAV per 31-12-2018 (ultimo 2018).
68. De ACM stelt de jaarlijkse afschrijving vast door de afschrijftermijnen van de distributeur te hanteren. Daarbij kiest de ACM ervoor geen rekening te houden met restwaarde (het geschatte bedrag dat de distributeur ontvangt voor de verkoop van de activa aan het einde van de verwachte gebruiksduur). Een distributeur moet namelijk in staat zijn om efficiënt verrichte investeringen terug te verdienen via de tarieven. De ACM houdt wel rekening met werkelijke opbrengsten uit verkoop van activa.
69. Wanneer een asset (deels) gefinancierd is met subsidie of bijdragen van derden dan is de historische kostprijs verminderd met deze subsidie en/of bijdrage.
70. De ACM betreft activa in aanbouw niet bij de vaststelling van de RAV. Pas als activa in gebruik zijn genomen (geactiveerd zijn), maken zij onderdeel uit van de RAV. Een distributeur mag de bouwrente van activa in aanbouw mee-activeren.
71. De ACM heeft voor de distributie van drinkwater de RAV per ultimo 2018 en de afschrijvingen over 2018 vastgesteld overeenkomstig de bedragen zoals opgenomen in Bijlage 1 van dit besluit.

72. De ACM berekent het redelijk rendement dat een distributeur in 2020 mag behalen door de RAV te vermenigvuldigen met de WACC die de ACM heeft vastgesteld voor 2020.⁴ Om de kapitaalkosten vast te stellen telt de ACM daar de afschrijvingen bij op.
73. De ACM rekt met een nominale WACC, waarvan de inflatie al een onderdeel is. Hierdoor wordt via de WACC al een volledige vergoeding voor inflatie op de RAV meegenomen.⁵

5.1.2 De operationele kosten

74. De regulatorische kosten bestaan naast kapitaalkosten ook uit operationele kosten. De ACM schat de operationele kosten van 2020 op basis van de operationele kosten in de vastgestelde jaarrekening van 2018. De ACM verdeelt de operationele kosten op grond van de door de distributeur aangeleverde verdeelsleutels over de verschillende activiteiten: productie en distributie van drinkwater. Hierna beschrijft de ACM welke operationele kosten (deels) toegerekend zijn aan de distributie van drinkwater en welke keuzes de ACM hierbij ten aanzien van enkele specifieke posten heeft gemaakt. Ook gaat de ACM in op de kostenbasis voor profit sharing.
75. De ACM acht niet alle in de jaarrekening 2018 verantwoorde operationele kosten representatief voor de schatting van de kosten voor 2020. De ACM betreft daarom een aantal kostenposten niet in de kostenbasis voor 2020, of heeft voor deze kostenposten een andere waarde geschat voor 2020 dan het bedrag dat in 2018 in de jaarrekening staat. De ACM beschrijft in deze paragraaf voor welke posten dit geldt en op grond waarvan de ACM deze posten heeft aangepast. Ook geeft de ACM in deze paragraaf aan op welke manier de ACM omgaat met overige opbrengsten.

(Kosten)posten die geen onderdeel zijn van de operationele kostenbasis

76. Allereerst neemt de ACM een aantal (kosten)posten niet mee omdat deze al op een andere manier worden vergoed. Winst en verlies, dividend, rentelasten voor vreemd vermogen en de transactiekosten voor financiering zijn onderdeel van de kapitaalkosten en worden vergoed via de WACC. De ACM betreft deze kostenposten daarom niet in de operationele kostenbasis. De afschrijvingen worden al betrokken via de vergoeding van de kapitaalkosten en zijn evenmin onderdeel van de operationele kosten.

Vorzieningen

77. Bij mutaties in voorzieningen stelt de ACM per type voorziening vast op welke manier de ACM deze betreft bij de vaststelling van de kostenbasis. Mutaties in voorzieningen zijn namelijk nog niet direct aan te merken als kosten: het kan ook zijn dat een voorziening is getroffen, maar niet nodig blijkt te zijn. Een vrijval uit een voorziening is dan niet per se een opbrengst die de ACM betreft bij de vaststelling van de kostenbasis. Aan de andere kant is een dotatie aan een voorziening ook niet per se een kostenpost in regulatorische zin.
78. STUCO heeft een voorziening voor dubieuze debiteuren opgenomen in de jaarrekening 2018 die mede betrekking heeft op de distributie van drinkwater.
79. De ACM schat, bij de bepaling van de kostenbasis voor 2020, de kosten verbonden aan dubieuze debiteuren op 1% van de in rekening gebrachte distributietarieven. De ACM acht de vergoeding die hierdoor ontstaat een redelijke bepaling van de efficiënte kosten voor dubieuze debiteuren. Voor de profit sharing over 2017 en 2018 maakt de ACM gebruik van de daadwerkelijk

⁴ Calculating the WACC for energy and water companies in the Caribbean Netherlands, ACM/UIT/519576, randnummer 7

⁵ Calculating the WACC for energy and water companies in the Caribbean Netherlands, ACM/UIT/519576, randnummer 7

gerealiseerde kosten voor dubieuze debiteuren. Reden hiervoor is dat de profit sharing gebaseerd is op het verschil tussen de geschatte en gerealiseerde kosten.

Correcties op de kosten en opbrengsten

80. Met ingang van 2020 brengt de ACM niet langer een correctie aan voor incidentele kosten en opbrengsten. In randnummer 72 en verder van het methodebesluit voor de reguleringsperiode 2020-2025 legt de ACM uit waarom zij deze wijziging heeft aangebracht. Wel blijft de ACM de opgegeven kosten en overige opbrengsten beoordelen, en kan de ACM hier correcties in aanbrengen, voordat de kostenbasis wordt gebruikt voor het uitvoeren van de profit sharing of het vaststellen van de kostenbasis voor de berekening van de tarieven.
81. Voor STUCO maakt de ACM de volgende keuzes met betrekking tot het corrigeren van de kosten en overige opbrengsten.
 - In de jaarrekening over 2018 heeft STUCO kosten opgenomen voor een aanpassing in de berekening van de waardering van toekomstige pensioenverplichtingen. Uit navraag bij STUCO blijkt de post verband te houden met veranderende marktomstandigheden, waardoor toekomstige pensioenverplichtingen op een andere manier gewaardeerd worden. De ACM neemt herwaarderingen niet mee in de bepaling voor de kostenbasis voor de tarieven, en verwijdert de post daarom uit de berekening van de operationele kosten van STUCO ten behoeve van de tarieven voor het jaar 2020.
 - Als onderdeel van de operationele kosten rapporteerde STUCO in de jaarrekening 2018 een significante stijging in een kostenpost, in verband met een nieuwe watermeter. Uit navraag bij STUCO blijkt de stijging in de kosten samen te gaan met een stijging in de opbrengsten, waardoor het netto effect nihil is. Om deze reden neemt de ACM de betreffende post niet mee in de operationele kosten van STUCO ten behoeve van de tarieven voor het jaar 2020.

Overige kosten en opbrengsten

82. Verder houdt de ACM rekening met activiteiten die de distributeur uitvoert waarvoor de ACM geen tarief vaststelt. Deze andere activiteiten dienen volledig buiten de tariefregulering gehouden te worden, omdat anders mogelijk een dubbele vergoeding van deze activiteiten ontstaat.
83. Wanneer overige opbrengsten ontstaan uit activiteiten die wel gereguleerd zijn en waarvan de kosten zijn opgenomen in de kostenbasis, brengt de ACM deze opbrengsten in mindering op de kostenbasis. Door deze werkwijze ontstaat een 'netto-bedrag' aan operationele kosten dat een goede weergave vormt van het bedrag dat via de gereguleerde tarieven verdiend moet worden om tot dekking van de kosten van de betreffende activiteit te komen.
84. Tot slot houdt de ACM rekening met de kosten en inkomsten die de distributeur in 2018 heeft gehad uit heraansluitingen en bijdragen voor nieuwe aansluitingen. Bij de vaststelling van de kostenbasis neemt de ACM uitsluitend die kosten mee die vergoed worden via het distributietarief. Voor heraansluitingen en nieuwe aansluitingen kan de distributeur afzonderlijke vergoedingen in rekening brengen. Daarom haalt de ACM de kosten van die activiteiten ook uit de totale kostenbasis. Voor heraansluitingen bepaalt de ACM de bijbehorende kosten op basis van de bijbehorende (kostendekkende) inkomsten die STUCO in de jaarrekening 2018 rapporteert. Voor nieuwe aansluitingen maakt de ACM een schatting van de kosten. De ACM maakt hierbij gebruik van schattingen door de distributeur van de aantallen nieuwe aansluitingen en de gemiddelde kosten hiervan. De ACM schat zo de kosten die samenhangen met nieuwe aansluitingen. De ACM brengt deze bedragen in mindering op het totale kostenniveau dat gebruikt wordt voor de bepaling van de inkomsten in 2020.

Inflatie

85. Om de operationele kosten voor 2020 te schatten, moeten de kosten in het prijsniveau van eerdere jaren worden aangepast voor inflatie. De ACM baseert zich voor deze gegevens op data van het Centraal Bureau voor de Statistiek. Voor de inflatiecorrectie in jaar t maakt de ACM gebruik van het procentuele verschil in consumentenprijsindex voor Sint Eustatius tussen het derde kwartaal van het jaar $t-1$ en het derde kwartaal van het jaar $t-2$. De waarden voor de consumentenprijsindex zijn opgenomen in het rekenmodel in Bijlage 3.

5.1.3 Splitsing vaste en variabele kosten

86. Zoals geïntroduceerd in de inleiding van dit hoofdstuk en in randnummer 82 t/m 86 van het methodebesluit, splitst de ACM de totale kosten in een vast en een variabel deel. Op deze manier kan de ACM beter rekening houden met verwachte kostenstijgingen die samenhangen met de toename van het gedistribueerde volume.
87. Voor zowel de kapitaalkosten als de operationele kosten geldt dat deze gesplitst kunnen worden in een vast en een variabel deel. Ten aanzien van de kapitaalkosten merkt de ACM daarbij op dat zij onderkent dat kapitaalkosten in de praktijk niet letterlijk variabel zijn; de kosten van gedane investeringen in bepaalde activa nemen niet af wanneer door eventuele lagere volumes in de toekomst minder gebruik wordt gemaakt van de betreffende activa. De ACM zal hiermee rekening houden wanneer sprake is van een aanzienlijke afname van volumes. Op dit moment is hiervan geen sprake. In gevallen waar sprake is van volumetoename is de ACM van mening dat het hanteren van 'variabele kapitaalkosten' een goede manier kan zijn om, net als bij operationele kosten, in te schatten met welk bedrag de kosten toenemen wanneer het volume toeneemt.

Vaststelling van aandelen variabele kosten

88. De ACM heeft alle bedrijven gevraagd naar hun inschatting ten aanzien van de verdeling van hun kapitaalkosten en operationele kosten in een vast en een variabel deel. STUCO heeft hiervan geen gebruik gemaakt .
89. Voor de kosten die betrekking hebben op de distributie van drinkwater komt de ACM tot de volgende vaststelling. Hierbij zijn tot de ACM beschikbare gegevens over de distributiebedrijven in Caribisch Nederland en de ontvangen voorstellen van de bedrijven gebruikt.
90. Voor alle bedrijven stelt de ACM vast dat de kapitaalkosten die de bedrijven maken voor het distributienetwerk in aanzienlijke mate samenhangen met het geleverde volume (gemeten in aansluitcapaciteit). De ACM ziet een duidelijk verband tussen de aanleg van nieuwe aansluitingen en de investeringen in netwerkactiva (zoals drinkwaterleidingen). Het is echter lastig om op basis van de activaoverzichten van de bedrijven een exacte analyse te maken van het percentage van de activa dat volledig of deels als 'variabel' bestempeld kan worden. De ACM maakt daarom een aanname over het percentage variabele kapitaalkosten bij distributie van drinkwater. Op basis van de voor ACM beschikbare gegevens en de ontvangen voorstellen is de ACM gekomen tot de aanname dat de kapitaalkosten voor 50% variabel zijn. De ACM stelt daarom het aandeel van variabele kapitaalkosten voor de distributie van drinkwater voor STUCO op 50%. Dit percentage geldt eveneens voor de kapitaalkosten die horen bij de distributie van drinkwater via wegtransport.
91. Bij de operationele kosten is sprake van twee typen variabele operationele kosten:
- Kosten die naar hun aard een directe (een-op-een) relatie vertonen met de capaciteit van het netwerk (uitgedrukt in aantal aansluitingen). Deze kosten noemt de ACM 'volledig variabele kosten'.

- Kosten van personeel of materialen waarvan gesteld kan worden dat een deel daarvan een relatie vertoont met de capaciteit van het netwerk (uitgedrukt in aansluitingen). Dit betreft bijvoorbeeld de inzet van personeel of benodigde gereedschappen of materialen voor onderhoud aan het netwerk. Deze kosten noemt de ACM 'deels variabele kosten'.
92. De ACM beschouwt de 'volledig variabele kosten' als 100% variabel. Voor de 'deels variabele kosten' doet de ACM aannames over het variabele karakter van de kosten. Op basis van eigen analyse en de ontvangen voorstellen doet de ACM de aanname dat 50% van de *direct* aan distributie⁶ toerekenbare kosten voor personeel, materialen en gereedschappen en eventuele werkzaamheden van derden variabel zijn. Voor de overige directe operationele kosten en de *indirect* aan distributie toegerekende operationele kosten neemt de ACM aan dat deze vast zijn (0% variabel). Hierdoor ontstaat de volgende driedeling van de operationele kosten:
- Direct toegerekende operationele kosten, die naar hun aard volledig variabel zijn: 100% variabel;
 - Direct toegerekende operationele kosten voor personeel, materialen en gereedschappen en werkzaamheden derden: 25% variabel;
 - Overige direct en indirect toegerekende operationele kosten: 0% variabel.
93. Het uiteindelijke percentage van de totale operationele kosten dat de ACM als variabel beschouwt, ontstaat door alle als variabel aangemerkte kosten te delen door de totale operationele kosten.
94. De ACM heeft op basis van de voorlopige jaarrekening van STUCO een analyse op hoofdlijnen gemaakt van de variabele operationele kosten van STUCO. Gegeven de verlate oplevering van de definitieve jaarrekening voor 2018 bleek het niet mogelijk om nog een meer exacte berekening te doen op basis van de definitieve jaarrekening, en deze berekening aan STUCO voor te leggen. De ACM heeft er om die reden toe besloten om het percentage, op basis van de analyse op hoofdlijnen, aan STUCO voor te leggen bij het toesturen van de conceptmodellen. De ACM verzocht STUCO daarbij om aan te geven of zij dit percentage onderschrijft of niet. STUCO heeft hier niet op gereageerd. De ACM is van mening dat het percentage uit de analyse op hoofdlijnen de beste benadering van het aandeel variabele kosten vormt, en recht doet aan de mate waarin de operationele kosten voor distributie van drinkwater naar verwachting samenhangen met het aantal aansluitingen. In het kader van de tarieven voor het jaar 2021 zal de ACM deze berekening verder verfijnen.
95. Op basis van de hierboven gepresenteerde analyse en aannames komt de ACM uit op de volgende percentages aan variabele kosten:
- De ACM beschouwt 50% van de totale kapitaalkosten voor de distributie van drinkwater als variabel.
 - De ACM beschouwt 30% van de totale operationele kosten voor de distributie van drinkwater als variabel.

Toepassing van aandelen van variabele kosten

96. In randnummer 62 van dit besluit heeft de ACM drie verschillende kostenbases geïntroduceerd. Bij de vaststelling van twee van deze kostenbases past de ACM de splitsing in vaste en variabele kosten toe. De ACM licht dit als volgt toe.

⁶ In de besluiten voor de productieprijs hanteert de ACM dezelfde analyse voor de vaststelling van de variabele operationele kosten voor productie. Voor productie komt de ACM uit op een percentage van 25% variabele kosten. De reden voor een hoger percentage bij distributie is dat naar de aard van de activiteiten de kosten bij distributie meer samenhangen met het geleverde volume (in de vorm van aansluitingen) dan bij productie.

97. Ten eerste gebruikt de ACM de splitsing bij de vaststelling van de kostenbasis voor de schatting van de kosten in 2020. De schatting van de kosten in 2020 is hoofdzakelijk gebaseerd op de realisatie van kosten in 2018. Wanneer er tussen 2018 en 2020 een stijging van het volume wordt verwacht, ligt ook een stijging van de kosten in verband daarmee voor de hand.⁷ In welke mate de kosten in 2020 naar verwachting stijgen ten opzichte van 2018, kan worden bepaald op basis van het aandeel van de variabele kosten in de totale kosten. Immers, vaste kosten worden geacht gelijk te blijven, terwijl variabele kosten naar verwachting een-op-een meestijgen met een stijging van het volume. Ter illustratie een fictief getallenvoorbeeld: wanneer op totale kostenniveau 40% van de kosten als variabel wordt aangemerkt, en tussen 2018 en 2020 een volumestijging van 5% wordt verwacht, dan kan in verband hiermee een stijging van de totale kosten met 2% worden verwacht.
98. Door bij de inschatting van de kosten in 2020 rekening te houden met de verwachte stijging van volumes en daarmee de variabele kosten, kan preciezer worden ingeschat wat een kostendekkende tariefhoogte is in het jaar 2020. Hoewel het uiteindelijke effect van volumestijgingen wordt nagecalculeerd in de volumecorrectie, kan door een juiste schatting deze volumecorrectie zo klein mogelijk worden gehouden.
99. Ten tweede gebruikt de ACM de splitsing in vaste en variabele kosten voor het aanpassen van de geschatte kosten voor 2018. Voordat in de profit sharing de geschatte en gerealiseerde kosten met elkaar vergeleken worden, past de ACM een volumecorrectie toe op de geschatte kosten voor 2018. Deze volumecorrectie is bedoeld om rekening te kunnen houden met het kostenverschil dat ontstaat doordat de gerealiseerde volumes in 2018 afwijken van de volumes zoals die gebruikt zijn bij het schatten van de kostenbasis voor 2018. Ook hier geldt dat de ACM de kostenschatting aanpast door het variabele deel van de geschatte kosten mee te laten bewegen met de gemeten volumeontwikkeling.
100. De ACM heeft de splitsing tussen vaste en variabele kosten geïntroduceerd in haar methodebesluit 2020-2025. De ACM past deze splitsing ook toe op de volumecorrectie en profit sharing over het jaar 2017 (juli – december) en 2018. De ACM is van mening dat deze verfijning leidt tot een betere vergoeding van de (efficiënte) kosten, en beter rekening houdt met de effecten van de ontwikkeling van distributievolumes in Caribisch Nederland.

5.1.4 Ontwikkelingen 2020

101. Bij de vaststelling van de inkomsten voor het bepalen van de tarieven, kan de ACM rekening houden met ontwikkelingen in de kosten of activiteiten ten opzichte van de kostenbasis. De ACM zal rekening houden met veranderingen (verhoging of verlaging van de inkomsten ten opzichte van de kosten) wanneer er sprake is van *omvangrijke gebeurtenissen*, zoals omschreven in de randnummers 91 tot en met 95 van het methodebesluit.
102. Een regeling van deze strekking bestond ook in de eerste reguleringsperiode (2017-2019), maar onder het huidige methodebesluit zal de ACM de regeling op een andere manier toepassen. In de eerste periode heeft de ACM namelijk ook veranderingen in de kosten meegenomen die samenhangen met prijsstijgingen en volumegroei. Ook heeft de ACM soms 'generieke stijgingen' van de investeringen meegenomen in de schattingen, zonder dat deze aanwijsbaar samenhangen met een omvangrijke gebeurtenis. Ten opzichte van de eerste periode zal de ACM meer terughoudend zijn bij het meenemen van additionele kosten.

⁷ Buiten een kostenstijging in verband met een volumestijging wordt nog rekening gehouden met inflatie.

103. Het geraamde aantal aansluitingen voor drinkwater in het jaar 2020 ligt significant hoger dan de gerealiseerde aansluitingen in 2018. In het specifieke geval van STUCO ziet de ACM daarom toch reden om rekening te houden met deze groei in het aantal aansluitingen. Ten eerste is de activawaarde van het distributienetwerk van STUCO voor drinkwater relatief beperkt ten opzichte van de verwachte nieuwe investeringen. Dit komt doordat een groot deel van de activa gerealiseerd is met bijdragen van derden. Ten tweede is sprake van een sterke groei in het aantal aansluitingen, en wordt ook in het jaar 2020 een sterke stijging verwacht. De verwachte stijging in het aantal aansluitingen zal normaal gesproken gepaard gaan met een stijging in de activawaarde van STUCO voor distributie van drinkwater.
104. Omdat om bovengenoemde redenen de hoogte van kapitaalkosten op basis van de gerealiseerde activawaarde per 2018 onvoldoende representatief is voor de daadwerkelijke kapitaalkosten van STUCO voor de distributie van drinkwater in 2020, neemt de ACM in de kostenbasis voor de tarieven in 2020 een correctie op voor de verwachte stijging in de kapitaalkosten. Deze correctie berekent de ACM door de stijging in de activawaarde over de periode 2016 tot en met 2018 af te zetten tegen de stijging in het aantal aansluitingen. De daaruit berekende stijging van de kapitaalkosten per aansluiting vermenigvuldigt de ACM vervolgens met de verwachte stijging in aansluitingen tussen 2018 en 2020, om zo de extra kapitaalkosten voor het jaar 2020 te bepalen. De berekende extra kosten neemt de ACM mee als variabele kosten.

5.2 Vaststelling van de toegestane inkomsten

105. In de vorige paragraaf is beschreven op welke manier de ACM de kosten vaststelt. In deze paragraaf beschrijft de ACM op welke manier zij de toegestane inkomsten vaststelt. De toegestane inkomsten voor 2020 zijn gebaseerd op de vastgestelde kosten, met daarbij drie aanpassingen:
- De verwachte variabele kosten worden aangepast voor het verwachte volume in 2020. Hierbij wordt ook rekening gehouden met de effecten van eventuele omvangrijke gebeurtenissen.
 - Het prijspeil van de kosten wordt naar 2020 gebracht door te corrigeren voor de verwachte inflatie.
 - De ACM verwerkt bij de vaststelling van de inkomsten voor 2020 de resultaten van enkele correcties die zien op eerdere jaren.
106. Bij de vaststelling van de toegestane inkomsten houdt de ACM rekening met de verwachte volumeontwikkeling voor 2020. De variabele kosten zoals gemeten over 2018 kunnen worden uitgedrukt in een kostenniveau *per eenheid volume* door de variabele kosten van 2018 te delen door het gemeten volume in 2018. Door dit kostenniveau per eenheid volume vervolgens te vermenigvuldigen met het verwachte volume voor 2020 ontstaat het verwachte kostenniveau aan variabele kosten voor 2020. Door hierbij de vaste kosten van 2018 op te tellen ontstaat het verwachte kostenniveau voor 2020.
107. Bij de vaststelling van de inkomsten voor 2020 verwerkt de ACM de resultaten van de volgende correcties:
- Volumecorrectie over 2017 (periode juli – december)
 - Volumecorrectie over 2018
 - Profit sharing over 2017 (periode juli – december)
 - Profit sharing over 2018
108. In de volgende paragrafen beschrijft de ACM de uitvoeringswijze van de genoemde correcties.
109. Tot slot is bij het toepassen van deze correcties van belang dat er steeds twee tarieven zijn waarin een correctie tot uiting kan komen: het vaste gebruikstarief (een vast bedrag per maand

eventueel afhankelijk van de aansluitcapaciteit) en het variabele gebruikstarief (een bedrag per verbruikte m³). De ACM zal per correctie aangeven op welke van deze tarieven de correctie van toepassing is.

5.2.1 Volumecorrectie

110. In de berekening van de distributietarieven voor 2017 (juli – december) en 2018 verwachtte de ACM een bepaald distributievolume. Normaalgesproken corrigeert de ACM middels de volumecorrectie voor afwijkingen tussen de verwachte dekking voor vaste kosten op basis van de geschatte volumes, en de dekking die uiteindelijk gerealiseerd is op basis van de gerealiseerde volumes. De ACM zal dit voor het vaste distributietarief van drinkwater van STUCO niet doen voor de jaren 2017 en 2018. De reden hiervoor is dat het standaardtarief voor drinkwater, dat voor alle aangeslotenen op het distributienetwerk geldt, in deze jaren grotendeels gesubsidieerd werd. De subsidie is hierbij op basis van geraamde volumes bepaald. Dit betekent dat een volumegroei ten opzichte van de geraamde volumes niet tot een evenredige stijging in de inkomsten van STUCO zal leiden, omdat STUCO voor het extra volume niet alsnog subsidie ontvangt. De volumecorrectie zou in dat geval uitgaan van een hoger inkomstenniveau dan daadwerkelijk gerealiseerd door STUCO. De ACM zal voor deze jaren daarom de volumecorrectie gelijk stellen aan nul.
111. De berekening en het resultaat van de berekening zijn opgenomen in Bijlage 1 en Bijlage 4 bij deze beschikking.

5.2.2 Profit sharing

112. In paragraaf 5.1 is beschreven op welke manier de ACM de geschatte kostenbasis voor 2017 (juli – december) 2018 en de gerealiseerde kostenbasis voor 2017 en 2018 vaststelt. Zoals in de methode is vastgelegd, hanteert de ACM de methodiek 'profit sharing' om bedrijven te stimuleren tot een efficiënte bedrijfsvoering. Door terug te blikken op de geschatte kosten in 2017 en 2018 (na correctie voor het gerealiseerde volume) en de gerealiseerde kosten in 2017 en 2018, ontstaat zicht op de vraag of de distributeur meer of minder kosten heeft gemaakt dan van tevoren geschat. Een eventueel verschil wordt in gelijke mate (50%) verdeeld tussen distributeur en afnemer. Het verschil komt tot uiting in het vaste gebruikstarief voor zover het ziet op de distributiekosten.
113. De ACM past in 2020 voor het eerst profit sharing toe op de kosten van lekverliezen. De helft van het verschil tussen de geschatte en gerealiseerde lekverlies kosten verrekenet de ACM in het variabele gebruikstarief.
114. In Bijlage 1 en Bijlage 4 bij deze beschikking is de cijfermatige uitwerking van deze methodiek opgenomen.

5.3 Vaststelling van de maximale distributietarieven

115. In de vorige paragraaf zijn de toegestane inkomsten 2020 vastgesteld voor de distributie van drinkwater. In deze paragraaf stelt de ACM de maximale distributietarieven vast die STUCO bij afnemers in rekening mag brengen.
116. De ACM beschrijft per type tarief op welke manier de ACM dit vaststelt.

5.3.1 Het aansluittarief

117. De ACM heeft per 1 januari 2019 het aansluittarief vastgesteld voor drinkwateraansluitingen. Op Sint Eustatius hebben alle afnemers van drinkwater dezelfde aansluitcapaciteit. Dit tarief geldt voor aansluitingen die binnen 25 meter van het netwerk worden aangelegd.
118. Ook heeft de ACM de kosten vastgesteld voor een 'road crossing': een oversteek om van de aansluiting van de afnemer onder de weg naar het netwerk te komen.
119. De ACM ziet op dit moment geen aanleiding om deze tarieven aan te passen, anders dan met de inflatie. Het vastgestelde aansluittarief en het tarief voor graafwerkzaamheden zijn opgenomen in Bijlage 2 bij deze beschikking.
120. De ACM stelt nog geen tarief per meter vast voor standaardaansluitingen die verder dan 25 meter van het netwerk liggen. De ACM kan dit tarief momenteel nog niet (goed) vaststellen vanwege een gebrek aan betrouwbare data. Voor het meerlengtetarief per extra meter boven de 25 meter, zal STUCO aan de betreffende afnemer een offerte uitbrengen en de kosten van de meerlengte in rekening brengen bij de afnemer.

5.3.2 Het vaste gebruikstarief

121. Uit de wet volgt dat de hoogte van het vaste gebruikstarief kan verschillen voor verschillende typen aansluitcapaciteiten. STUCO hanteert voor drinkwater een standaardcapaciteit. Daarom stelt de ACM voor STUCO één vast gebruikstarief vast voor alle afnemers.
122. Voor de berekening van dit tarief deelt de ACM de totale toegestane inkomsten die STUCO mag ontvangen voor het distributienetwerk door het aantal aansluitingen. De ACM maakt voor het jaar 2020 een schatting van het aantal aansluitingen. Dit levert een inkomstenbedrag op per aansluiting per maand.
123. De vastgestelde vaste gebruikstarieven zijn opgenomen in Bijlage 2 bij deze beschikking.

5.3.3 Het variabele gebruikstarief

124. Het variabele gebruikstarief, wat een afnemer betaalt voor het drinkwater dat hij verbruikt, volgt uit de vaststelling van de productieprijs van drinkwater zoals de ACM die voor 2020 heeft vastgesteld.
125. Bij de productieprijs moet nog een opslag worden opgenomen voor de lekverliezen. Transport van drinkwater naar een afnemer gaat gepaard met verlies van een deel van dat drinkwater (door lekkage in de leidingen). Dat raakt alle afnemers.
126. Na toevoeging van de lekverliezen worden ook nog eventuele correcties toegepast, voor zover die volgen uit de beschrijvingen in paragraaf 5.2. Deze correctiebedragen worden uitgedrukt in een bedrag per eenheid (m³) door deze te delen door het verwachte totale distributievolume in 2020.
127. Het vastgestelde variabele gebruikstarief is opgenomen in Bijlage 2 bij deze beschikking.

5.3.3 Het heraansluittarief

128. De ACM heeft per 1 juli 2017 het heraansluittarief vastgesteld op USD 40,00. Dit tarief is ongewijzigd gebleven. De ACM ziet geen aanleiding om dit tarief per 1 januari 2020 aan te passen en handhaaft het heraansluittarief op een hoogte van USD 40,00.

5.3.5 Wegtransporttarief

129. De ACM heeft de geschatte kosten voor het distribueren van drinkwater per truck vastgesteld voor het jaar 2020 (zie paragraaf 5.2). De totale hoeveelheid drinkwater die STUCO in 2020 verwacht te distribueren per truck heeft STUCO geschat. De ACM neemt deze schatting over.
130. De productieprijs voor drinkwater (exclusief lekverliezen) plus een opslag voor de kosten voor het distribueren van drinkwater per truck, leidt tot een wegtransporttarief voor drinkwater zoals is opgenomen in Bijlage 2 bij deze beschikkingen.

5.4 Vaststellen van verschillen achteraf

131. De ACM heeft in paragraaf 5.2 van de methode toegelicht hoe de ACM omgaat met verschillen tussen de vastgestelde toegestane inkomsten en de daadwerkelijk gerealiseerde kosten.
132. De werking van de gekozen methodiek van 'profit sharing' is, dat vooraf de toegestane inkomsten worden vastgesteld voor een bepaald jaar en achteraf vastgesteld wordt wat het verschil is tussen die inkomsten en de door de distributeur gerealiseerde kosten in dat betreffende jaar. Een deel van dit verschil, namelijk 50%, verrekent de ACM in de inkomsten van het eerstvolgende kalenderjaar. Het andere deel komt voor rekening van het bedrijf, en is een winst of een verlies (afhankelijk van het voornoemde verschil).
133. Deze terugblik zal over het jaar 2020 uitgevoerd worden naar aanleiding van het tarievenvoorstel 2022, als de werkelijke kosten van STUCO over 2020 blijken uit de door een onafhankelijke accountant gecontroleerde jaarrekening over 2020.
134. De ACM heeft in de methode aangegeven bij deze terugblik te corrigeren voor volumeverschillen. Specifiek voor de distributie van drinkwater door STUCO, gaat dit om de inschatting van het aantal afnemers zoals in Bijlage 3 is opgenomen.
135. Als dit volume hoger of lager uitvalt, dan zal de ACM hiervoor een correctie aanbrengen, en wel voordat gekeken wordt of de STUCO hogere of lagere kosten heeft gehad dan vooraf geschat. Deze verschillen zijn in 2021 te bepalen en de ACM zal die (eventuele) verschillen nacalculeren in de distributietarieven voor 2022.

6 Dictum

136. Op grond van artikel 3.14, eerste lid, van de Wet elektriciteit en drinkwater BES stelt de Autoriteit Consument en Markt de distributietarieven vast van drinkwater die St. Eustatius Utility Company N.V. per 1 januari 2020 ten hoogste bij afnemers in rekening zal brengen, overeenkomstig de bedragen genoemd in Bijlage 2 bij deze beschikking.
137. Op grond van artikel 3.9, vierde lid, van de Wet elektriciteit en drinkwater BES stelt de Autoriteit Consument en Markt het heraansluittarief van drinkwater vast dat St. Eustatius Utility Company N.V. per 1 januari 2020 bij afnemers in rekening brengt op USD 40,00.
138. Van deze beschikking en de bijlagen daarbij wordt mededeling gedaan in de Staatscourant. Voorts zal de Autoriteit Consument en Markt deze beschikking op haar internetpagina (www.acm.nl) publiceren.
139. Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 2020.

Den Haag,
Datum: 19 december 2019

Autoriteit Consument en Markt,
namens deze,

w.g.

drs. F.E. Koel
Teammanager Directie Energie

In beroep of in bezwaar tegen deze beschikking?

In beroep bij de rechter

Tegen deze beschikking kunnen natuurlijke personen en rechtspersonen die rechtstreeks in hun belangen zijn getroffen, beroep instellen bij het Gerecht uiterlijk binnen zes weken na verzending of uitreiking van deze beschikking. Belanghebbenden die gevestigd zijn op Saba of op Sint Eustatius, moeten hun beroepschrift in tweevoud indienen bij de Griffie van het Gerecht op Sint Maarten. Het adres van die Griffie is: Frontstreet 58 (The Courthouse), Philipsburg, Sint Maarten. Belanghebbenden die gevestigd zijn op Bonaire, moeten hun beroepschrift in tweevoud indienen bij de Griffie van het Gerecht op Bonaire. Het adres van die Griffie is: Plasa Reina Wilhelmina (Fort Oranje), Kralendijk, Bonaire.

(Eerst) In bezwaar bij de ACM is ook mogelijk

Natuurlijke personen en rechtspersonen, die door deze beschikkingen rechtstreeks in hun belangen zijn getroffen, kunnen er ook voor kiezen eerst bezwaar te maken tegen deze beschikking. Een gemotiveerd bezwaarschrift kan worden ingediend bij de ACM uiterlijk binnen zes weken na verzending of uitreiking van deze beschikking. Belanghebbenden kunnen hun bezwaarschrift per email indienen bij de ACM. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan: procedurescn@acm.nl. De ACM zal een ontvangstbevestiging sturen. Als de indiener van het bezwaarschrift geen ontvangstbevestiging van de ACM ontvangt, dringt de ACM er op aan dat de indiener van het bezwaarschrift telefonisch contact opneemt met de ACM op: +31 (0)70 722 23 13

Bijlage 1: Overzicht bedragen

De ACM toont in deze bijlage een overzicht van de bedragen waarnaar in deze beschikking verwezen wordt in hoofdstuk 5. De uitgebreide berekening heeft de ACM opgenomen in de rekenmodellen (Bijlage 3 en Bijlage 4).

Key figures Tariff decisions STUCO 2020 - Drinking Water		Unit			
Parameters					
WACC 2020	%		6,08%		
Estimated inflation 2019	%		1,10%		
Estimated inflation 2020	%		0,70%		
Expected percentage of drinking water delivered by truck in 2020	%		1,00%		
Allowance for bad debts (% of total income)	%		1,00%		
Percentage for profit sharing	%		50,00%		
Summary of cost data 2018					
			Water production	Water distribution	Water truck delivery
Operational costs 2018 (excl fuel)	USD, pl 2018		425.184	688.540	6.955
Other income 2018	USD, pl 2018		-	34.054	344
Regulated Asset Value (ultimo 2018)	USD		378.662	641.526	6.480
Depreciation over 2018	USD		44.743	51.629	522
Data on developments					
Additional RAB related to new investment water production	USD, pl 2020		576.612		
Additional depreciation related to new investment water production	USD, pl 2020		46.776		
Addition in RAB in 2020 due to growth of the water network	USD, pl 2020			154.817	
Addition in depreciation in 2020 due to growth of the water network	USD, pl 2020			12.619	
Data on corrections					
Volume-effect 2017	USD, pl 2020		10.134	-	10.740
Volume-effect 2018	USD, pl 2020		-130.580	-	-1.513
Profit sharing: regular costs 2017	USD, pl 2020		-6.751	78.136	-7.334
Profit sharing: regular costs 2018	USD, pl 2020		52.997	85.766	-482
Profit sharing: network losses 2017	USD, pl 2020			24.760	
Profit sharing: network losses 2018	USD, pl 2020			-1.658	
Energy costs correction 2018	USD, pl 2020		6.123		
Energy costs correction 2019	USD, pl 2020		1.933		
Allowance for bad debts	USD, pl 2020			7.559	139
Income level 2020					
Total costs 2020 based on estimated volume 2020	USD, pl 2020		601.167	773.790	6.770
of which are the estimated variable costs per unit	USD, pl 2020 / #		0,59	347,63	1,65
plus extra variable capital costs per new water connection	USD, pl 2020 / #			233,76	
Income level 2020 after corrections	USD, pl 2020		535.023	945.252	8.320
Additional: total electricity costs for production of drinking water	USD, pl 2020		136.202		
Other parameters (expectations 2020 drinking water)					
Total estimated production volume	m3		126.718		
of which distributed by truck	m3				1.047
Required electricity for drinking water	kWh/m3		3,407		
kVA-connection for water production	kVA		85,5		
Network loss (estimated for 2020)	%			17,39%	
Expected number of connections 2020 (standard category)	#			819	

Note: 'pl' means price level

Bijlage 2: Overzicht tarieven

De ACM toont in deze bijlage de tarieven zoals de ACM vaststelt in deze beschikking. De uitgebreide berekening heeft de ACM opgenomen in het rekenmodel (Bijlage 3).

Distribution tariffs 2020	Unit	
Variable distribution tariff drinking water	USD, pp 2020 / m3	6,633
Fixed distribution tariff drinking water	USD, pp 2020 / month	96,15
Connection tariffs drinking water		
Tariff for reconnection	USD, pl 2020	40,00
Standard connection (incl. up to 25 meters)	USD, pl 2020	261,94
Tariff for road crossing for standard connection, per meter	USD, pl 2020	181,91
Distribution by truck		
Price drinking water by truck	USD, pp 2020 / m3	13,245

Bijlage 3: Berekening tarieven 2020

De ACM publiceert op haar website (www.acm.nl) het Excelbestand "Berekening tarieven STUCO 2020" met daarin het rekenmodel dat de berekening van de maximumdistributietarieven voor STUCO bevat. Dit bestand wordt gepubliceerd als bijlage bij deze beschikking, maakt hier integraal onderdeel van uit en zal staan op de publicatiepagina van deze beschikking op www.acm.nl.

Bijlage 4: Berekening profit sharing correctie

De ACM publiceert op haar website (www.acm.nl) het Excelbestand "Berekening profit sharing correcties voor tarieven STUCO 2020" met daarin het rekenmodel dat de berekening van profit sharing voor STUCO bevat. Dit bestand wordt gepubliceerd als bijlage bij deze beschikking, maakt hier integraal onderdeel van uit en zal staan op de publicatiepagina van deze beschikking op www.acm.nl.